

MARIAN EVANKELIUMI

Käännös Antti Marjanen

Aineen kohtalo

(käsikirjoituksen sivut 1-6 puuttuvat)

»[...] tuhoutuuko aine vai ei?» Vapahtaja vastasi: »Kaikki syntyneet olennot sekä kaikki, mikä on muovattu ja luotu, ovat olemassa toisiinsa sekoittuneina ja toistensa kanssa. Sitten ne jälleen hajoavat omiin alkujuuriinsa. Aineen ulkoinen olemus hajoaa oman luontonsa mukaiseen olotilaan, Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.»

Maailman synty

Pietari sanoi hänelle: »Olet kertonut meille kaikesta, mutta selitä meille vielä yksi asia ja sano, mikä on maailman synty.»

Vapahtaja vastasi: »Syntiä ei ole sellaisenaan olemassa, mutta te saatte sen aikaan tehdessänne niitä asioita, jotka ovat luonteeltaan aviorikoksen kaltaisia. Aviorikostahan kutsutaan synniksi. Mutta hyvä tuli keskellenne, kaikkien syntyneiden olentojen luo, palauttaakseen nämä alkujuuriinsa.»

Hän jatkoi vielä: »Te [sairastutte] ja kuolette, koska te [...] sitä, joka [pettää] teidät. Jolla on ymmärrystä, käyttäköön sitä! [Materia sai aikaan] kärsimyksen, jolla ei ole todellista esikuvaa, koska se sai alkunsa luonnonvastaisesta todellisuudesta. Tämän seurauksena kaikkialla ruumiissa syntyi sekasorto. Siksi minä sanoin teille: "Olkaa luottavaisia älkääkä epäilkö. Uskokaa, että luonto saa aikaan kaikenlaisia kuvia. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."»

Vapahtajan jäähyväiset

Sanottuaan tämän autuas Vapahtaja hyvästeli heidät: »Rauha teille! Ottakaa vastaan minun rauhani. Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä väittäessään: "Hän on täällä!" tai: "Hän on tuolla!" Tosi ihminen on teidän sisimmässänne. Seuratkaa häntä. Jotka etsivät häntä, ne löytävät hänet. Menkää ja saarnatkaa valtakunnan evankeliumia. Älkää vaatiko noudatettavaksi muuta sääntöä kuin sitä, minkä minä määräsin teille, älkääkä säätäkö lakeja niin kuin lainantaja, etteivät ne saa teitä valtaansa.»

Maria lohduttaa oppilaita

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, hän lähti. Oppilaat itkivät epätoivoisesti ja sanoivat: »Kuinka voimme mennä saarnaamaan valtakunnan evankeliumia tosi ihmisestä muille ihmisille? Kun he eivät säästäneet Vapahtajaa, kuinka he säästäisivät meitäkään?»

Silloin Maria nousi ylös, syleili heitä kaikkia ja sanoi veljilleen: »Älkää itkekö ja olko murheissanne, älkääkä epäilkö. Hänen armonsa on teidän kanssanne ja suojelee teitä. Meidän pitää ylistää hänen suuruuttaan, sillä hän on koonnut meidät yhteen ja tehnyt meistä tosi ihmisiä.»

Näin puhuen Maria suuntasi heidän ajatuksensa hyvään, ja he alkoivat keskustella Vapahtajan sanoista. Pietari sanoi Marialle: »Sisar, me tiedämme, että Vapahtaja rakasti sinua enemmän kuin muita naisia. Kerro meille Vapahtajan sanoja, jotka sinä tiedät, mutta joita me emme ole kuulleet.»

Marian näky

Maria vastasi: »Mikä on teiltä salassa ja minkä minä muistan, sen aion kertoa teille.»

Hän aloitti puheensa näin: »Minä näin Herran näyssä ja sanoin hänelle: ”Näin sinut tänään näyssä”. Hän vastasi minulle: ”Siunattu olet sinä, koska et järkyty nähdessäsi minut. Missä on mielesi, siellä on aarteesi.” Minä sanoin hänelle: ”Herra, näkeekö ihminen näyn sielullaan vai hengellään.” Vapahtaja vastasi: ”Hän ei näe sielullaan eikä hengellään vaan mielensä välityksellä. Hänen mielensä on sielun ja hengen välissä, ja se näkee näyn. Se on...”»

(Käsikirjoituksen sivut 11-14 puuttuvat.)

Sielun taivasmatka

Himo sanoi: ”En nähnyt sinun laskeutuvan, mutta nyt näen sinut matkalla ylös, Miksi valehtelet, vaikka kuulut minulle?” Sielu vastasi: ”Minä näin sinut, mutta sinä et nähnyt etkä tunnistanut minua. Olin sinulle vain vaate etkä tuntenut minua.”

»Kun sielu oli sanonut tämän, se riensi pois ja iloitsi suuresti. Sitten se saapui kolmannen voiman luokse. Tätä voimaa kutsuttiin Tietämättömyydeksi. Se kysyi sielulta: ”Minne olet matkalla? Sinut on sidottu pahuuteen. Olet pahan vallassa, älä siis tuomitse!” Sielu vastasi: ”Miksi tuomitset minut, vaikka minä en ole tuominut ketään? Minut sidottiin, vaikka en ollut ketään sitonut. Minua ei tunnettu, mutta minä tiesin, että kaikkeus, sekä sen maallinen että taivaallinen osa, hajotetaan.”»

»Kun sielu oli kukistanut kolmannen voiman, se nousi ylemmäksi ja näki neljännen voiman, jolla oli seitsemän muotoa. Ensimmäinen oli pimeys, toinen himo, kolmas tietämättömyys, neljäs kuoleman kiivaus, viides lihallisuuden valtakunta, kuudes lihallisuuden typerä viisaus ja seitsemäs raivoisa viisaus. Nämä olivat vihan seitsemän voimaa. Ne kysyivät sielulta: ”Mistä olet tulossa, ihmisen tappaja? Minne olet menossa, voiman kukistaja?” Sielu vastasi: ”Surmattu on se, joka on pitänyt minua vallassaan. Kukistettu on, se, joka on ympäröinyt minua. Himoni on laantunut ja tietämättömyys on kuollut. Maailmasta minut on vapautettu toisen maailman avulla, kuvasta ylhäällä olevan kuvan avulla. Minut on myös vapautettu hetkellisen unohduksen kahleesta. Tästä hetkestä alkaen pääsen lepoon ajan, hetken ja aikakauden vaihtumisesta ja saavutan hiljaisuuden.”»

Miesoppilaat eivät usko Mariaa

Tämän sanottuaan Maria vaikenä, sillä Vapahtaja ei ollut puhunut hänelle enempää. Andreas vastasi ja sanoi veljille: »Mitä mieltä te olette Marian puheista? Minä en ainakaan usko, että Vapahtaja puhui näin. Tämä oli todella outoa opetusta.» Pietari puuttui keskusteluun ja kysyi muilta: »Puhuiko Vapahtaja todella salaa, meidän tietämättämme, naisen kanssa? Pitäisikö meidän kaikkien muuttaa mieltämme ja kuunnella Mariaa? Pitikö Vapahtaja häntä meitä parempana?»

Maria, Vapahtajan suosikkioppilas

Silloin Maria itki ja sanoi Pietarille: »Veljeni Pietari, mitä oikein ajattelet? Luuletko, että keksin tämän itse ja että kerron valheita Vapahtajasta?» Leevi kääntyi Pietarin puoleen ja sanoi: »Pietari, sinä olet aina niin kiivas. Nytkin väittelet tämän naisen kanssa, ikään kuin olisit hänen vastustajansa, Jos Vapahtaja piti häntä suuressa arvossa, kuinka sinä voit halveksia häntä? Varmasti Vapahtaja tunsi hänet hyvin ja siksi rakasti häntä enemmän kuin meitä. Meidän pitää hävetä, pukea yllemme täydellinen ihminen ja sitten tehdä niin kuin meitä käskettiin: meidän tulee saarnata evankeliumia, eikä meidän pidä vaatia noudatettavaksi muuta sääntöä tai lakia kuin sitä, minkä Vapahtaja ilmoitti meille.»

Tämän sanottuaan Leevi lähti ja alkoi julistaa evankeliumia.